

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 19. december 2007
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0425
Dok.: STC40961

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 52 (REU – Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. november 2007.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 52 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 4/10-07 fra Experian vedr. frivillig registrering i RKI-registeret, jf. REU alm. del – bilag 22, 2007-08, 1. samling.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet. Datatilsynet har i den forbindelse udtalt følgende:

”I henvendelse til Retsudvalget har Experian A/S oplyst, at de personer, som henvender sig vedrørende frivillig registrering kan opdeles i to hovedgrupper:

- Psykisk sårbare personer, f.eks. ludomaner eller maniodepressive, som i perioder mister overblikket over økonomien og køber alt for stort ind, og
- Mennesker, som har mistet deres legitimation, og som frygter, at denne legitimation skal blive misbrugt til at stifte gæld i persons navn.

Experian A/S har videre anført, at selskabet som kreditoplysningsbureau er underlagt persondataloven, og at denne lov i sin nuværende ordlyd ikke giver mulighed for frivillig registrering, idet der på tidspunktet for ønsket om registrering ikke består et forfaldent skyldforhold at kunne registrere på.

Experian A/S har gjort opmærksom på, at de frivillige registreringer naturligvis vil blive foretaget på en måde, så det ikke er muligt at udlede, at en registrering eventuelt er foretaget på grund af et svækket fysisk eller psykisk helbred, og at frivillige registreringer naturligvis og til enhver tid kan tilbagekaldes af personen selv og dermed blive slettet straks.

Med baggrund i Datatilsynets hidtidige svar ser Experian A/S kun mulighed for en løsning, hvis der i fortolkningen af persondatalovens bestemmelser kan findes hjemmel til sådanne muligheder eller alternativt, at man bruger mulighederne for at etablere systemet baseret på bestemmelserne om advarselsregistre.

Datatilsynet skal udtale følgende:

Indledningsvis skal Datatilsynet bemærke, at tilsynet som det fremgår af Experian A/S’ henvendelse har udtalt sig om frivillig registre-

ring bl.a. i breve af 24. november og 14. december 2001. Datatilsynet skal henholde sig til disse udtalelser.

Datatilsynet kan særligt fremhæve, at tilsynet den 17. april 2002 – efter behandling i Datarådet – har udtalt:

”I henhold til persondatalovens § 20, stk. 1, må kreditoplysningsbureauer kun behandle oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Bestemmelsen fastlægger, hvilke typer af oplysninger et kreditoplysningsbureau må registrere og videregive.

Et kreditoplysningsbureau må herefter kun behandle oplysninger, der har betydning for vurderingen af den registreredes betalingsevne i andre fremtidige skyldforhold. Registrering af oplysninger i et kreditoplysningsbureau skal således være udtryk for manglende *betalingsevne* og ikke manglende *betalingsvilje*.

Det følger endvidere af persondatalovens § 20, stk. 2, at kreditoplysningsbureauer ikke må behandle oplysninger som nævnt i lovens § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4. Der er hermed fastsat et absolut forbud mod kreditoplysningsbureauers behandling af oplysninger om rent private forhold, selvom der i det væsentlige er tale om oplysninger, som allerede efter § 20, stk. 1, ikke må registreres og videregives.

Efter Datatilsynets opfattelse kan frivillig registrering af skizofrene, ludomaner eller personer, der har mistet legitimation, ikke betragtes som oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Det skyldes, at en frivillig registrering ikke nødvendigvis er udtryk for manglende betalingsevne. Datatilsynet har endvidere lagt vægt på, at formålet med de frivillige registreringer ikke er at advare bureauets abonnenter mod, at den registrerede er en “dårlig betaler”, således som det normalt er tilfældet. Formålet med registreringen må derimod snarere antages at være hensynet til den pågældende selv, der på den måde søger at opnå en form for sikkerhed mod yderligere gældsstiftelse.

Datatilsynet finder således, at der ikke kan ske frivillig registrering inden for rammerne af persondatalovens § 20, stk. 1.

Efter Datatilsynets opfattelse vil frivillig registrering endvidere efter omstændighederne kunne være i strid med forbudet i persondatalovens § 20, stk. 2. Datatilsynet har herved lagt vægt på, at en del af de personer, der ønsker frivillig registrering, er ude af stand til at varetage deres økonomiske anliggender som følge af et svækket fysisk eller psykisk helbred. En frivillig registrering vil således kunne afsløre oplysninger om rent private forhold.

På den anførte baggrund er det Datatilsynets opfattelse, at frivillig registrering ikke kan ske inden for rammerne af de gældende regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed.”

Om muligheden for at anvende persondatalovens bestemmelser om advarselsregistre, har Datatilsynet i udtalelsen af 14. december 2001 tilkendegivet følgende:

”Efter persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, skal Datatilsynets tilladelse indhentes, når behandlingen af oplysningerne sker med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret.

Ved bedømmelsen af om en sådan tilladelse kan gives, skal registerets formål vurderes i forhold til den risiko for krænkelse af privatlivets fred, som oprettelsen og brugen af registeret kan medføre.

Efter Datatilsynets opfattelse vil der ikke på det foreliggende grundlag inden for persondatalovens rammer kunne meddeles RKI tilladelse til oprettelse af et advarselsregister til brug for registrering og videregivelse af oplysninger om umyndiggørelser. Datatilsynet har herved lagt vægt på, at et kreditoplysningsbureaus oprettelse af et advarselsregister til brug for registrering og videregivelse af følsomme oplysninger, som ikke lovligt kan indgå som led i et kreditoplysningsbureaus sædvanlige virksomhed, kan medføre en omgåelse af de særlige regler i lovens kapitel 6, herunder særligt forbudet i lovens § 20, stk. 2.”

Som det fremgår ovenfor, er det Datatilsynets opfattelse, at frivillig registrering i et tilfælde som det omhandlede ikke kan ske inden for rammerne af de gældende regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed. Datatilsynet finder endvidere, at der ikke på det foreliggende grundlag inden for persondatalovens rammer vil kunne meddeles tilladelse til oprettelse af et advarselsregister til brug for registrering og videregivelse af oplysninger om umyndiggørelser.

Den praksis, som Datatilsynet har fastlagt på området, er efter Justitsministeriets opfattelse udtryk for en hensigtsmæssig afvejning af de forskellige hensyn, som gør sig gældende i relation til kreditoplysningsbureauers virksomhed. Justitsministeriet finder således ikke anledning til at tage initiativ til at ændre reglerne på området.